

Tardor 2017

Editorial

Visat 24 presenta un seguit d'articles al voltant d'iniciatives que impulsen l'activitat traductora i la fan visible; premis, ajuts, projectes col·laboratius o autotraduccions ajuden a difondre la literatura de totes les llengües.

En aquest número reproduïm els textos dels finalistes del II Premi PEN Català de Traducció, lliurat a la seu de l'Institut Ramon Llull el 30 de setembre de 2017, Dia Internacional de la Traducció, i també la intervenció del president del jurat, Joaquim Mallafrè. El premi es va atorgar a Miquel Desclot pel *Cançoner* de Petrarca, una obra de magna extensió que fou possible, almenys d'entrada, gràcies als ajuts de la Institució de les Lletres Catalanes. Enguany l'entitat celebra trenta anys i Iolanda Pelegrí, amb una llarga trajectòria dins la Institució, fa un repàs dels programes que refermen els ponts entre cultures.

Moltes altres iniciatives difonen la traducció literària amb el català com a llengua d'origen o de destinació, dins i fora de les nostres fronteres. En reportem una tria: Sílvia Aymerich versa sobre l'autotraducció dins del projecte literari entre autors i traductors contemporanis *Versions Múltiples*, Violeta Tsitsiliani explica les batalles o *slams* de traducció que promou dins l'àmbit europeu *The Language Project* i Cèlia Nadal presenta el programa col·laboratiu de la Universitat de Siena per traslladar a l'italià Ausiàs March. Tot plegat sense perdre de vista el model de llengua, amb una sagaç reflexió d'Alexis Llobet.

En aquesta tardor tan decisiva per a la defensa de les llibertats i de la nostra llengua volem recordar Manuel de Seabra. L'article de Jordi Cerdà ressegueix l'obra i les traduccions d'un lluitador incansable compromès amb el català i humanista universal gràcies a l'esperanto. Hem volgut acostar-nos-hi encara més i n'hem parlat amb Vimala Devi, companya de traduccions i de vida. Junts van crear, van traduir i van difondre obres que formen part, per sempre més, de diferents literatures. Els volem agrair la tasca, ingent i

admirable; per això dediquem el *Visat* de tardor a Manuel de Seabra,
in memoriam.